

שמחה

למה חשוב לשמוח? האם אני צריכה לשמוח בכל מצב?
ואיך אני אמורה להגיב כשקורה לי משהו עצוב או מעצבן?
קרה לך פעם שהצלחת להישאר בשמחה, למרות שהיה משהו שעיצבן אותך?

בפרק כ"ו בספר התניא, מסביר אדמו"ר הזקן על כוחה של שמחה. הוא מביא משל על שני אנשים שנלחמים זה בזה, האחד חזק, השני חלש, אך מי ינצח? זה ששרוי בשמחה! ללא כל קשר לכוחו ויכולותיו.

**השמחה – היא מתכון לזריזות, העצבות, לעומת זאת – מתכון לעצלות וכבדות.
לכן, השמח – מנצח!**

כן, זה במלחמה מול היצר- אם אלחם בו מתוך שמחה, יש לי סיכוי הרבה יותר גדול להתגבר ולנצח!
וכך זה בכל דבר בחיים, אם אני רוצה להצליח, עלי להיות בשמחה.
אבל איך אפשר להיות בשמחה תמיד, בכל מצב?
גם את זה מסביר אדמו"ר הזקן בפרק כ"ו בתניא:

עלינו לזכור, שכל מה שקורה איתנו – זה מלמעלה! הכל לטובה! ואם הכל לטובה, איזו סיבה יש לי להיות בעצבות? הרי הקב"ה הוא זה שמנהל את העולם, הוא רואה את התמונה השלימה, יודע מה הכי טוב בשבילי ודואג שכך יקרה, גם אם אני לא תמיד מבינה זאת.

זה כמו כשילד קטן רוצה המון ממתקים, וההורים לא מסכימים לו, כי זה מזיק לבריאות...
הילד הקטן לא תמיד מבין שההורים רוצים את טובתו, הוא מתעצבן ועצוב. אבל אם היה יודע שההורים בסך הכל דואגים לבריאותו – היה שמח על כך שדואגים לו ושומרים עליו :).
גם הקב"ה, עושה הכל לטובתנו. גם אם אנחנו לא תמיד מבינים, אנחנו צריכים להאמין בזה ולזכור זאת, וזה יעזור לנו להיות בשמחה תמיד!

"עבדו את ה' בשמחה" נאמר בספר תהילים ופסוק זה הפך לאחת הסיסמאות העיקריות של חסידות חב"ד. כשהדברים נעשים מתוך שמחה – הם תמיד שלמים יותר ומוצלחים יותר, לעומת זאת, עשייה מתוך עצב ודכדוך מביאה לתוצאות עלובות.

החסידות מלמדת, כי עצם העובדה שניתנה לנו, לאנשים קטנים כמונו, הזכות לעבוד את ה' – זוהי סיבה לשמחה עצומה! הנה, אדם קטן יכול לשרת את מלך מלכי המלכים, הבורא האין סופי, ולגרום לו נחת-רוח! איך אפשר, אם כן, שלא לשמוח כשאנו מקיימים מצווה או לומדים את תורתו של הבורא?

נכון, שאנחנו לא מושלמים. תמיד יש עדיין מה לתקן ומה להוסיף.
אך האם זה צריך לגרוע מהאושר הגדול שבעצם הזכות להיות יהודי
ולמלא אחר ציווייו של הבורא? להפך, יש לשמוח על החיוב ובכוחה של
שמחה זו לתקן את מה שדורש תיקון.

-ס'ס'כ-

פעם רבי זושא מאניפולי ורבי אלימלך מליז'נסק הושלכו למאסר על לא עוול בכפם.
במרכז התא שבו ישבו יחד עם גויים רבים היה מונח דלי של שירותים!... הסירחון היה גדול כך
שהאחים לא יכלו ללמוד תורה ולא להתפלל.
שהגיע זמן מנחה ולפתע החל אחד האחים לבכות, הביט אליו אחיו בואמר לו: גם כשאינך יכול
להתפלל בגלל הצחנה אתה מקיים מצוה, ומצוות יש לקיים מתוך שמחה... אם כן, יש לנו סיבה
לשמוח ולרקוד, מה לך עצוב?... קום לרקוד!...
החלו שני האחים לרקוד ולשמוח עד שרעש השמחה הגיע אל השומרים שנכנסו מיד בכעס לבדוק
על מה המהומה. רבי זושא ורבי אלימלך היו עסוקים בשירה וריקודים ולא ענו, רק הצביעו על
הדלי. כעסו מאוד השומרים ששמעו את סיבת השמחה והוציאו את הדלי מהתא תיכף ומיד.
וסופסוף יכלו החסידים להתפלל בהתרגשות את תפילת המנחה...

**סיפור זה מלמד אותנו ששמחה פורצת גבולות, וכשאדם מחייך למטה מחייכים אליו גם
מלמעלה, ואז הוא ניצל ומקבל שפע מתוך שמחה!**

-ז'ז'א ל' מ'כ'ז-

אם התורה מצווה אותנו לשמוח - כנראה שיש לנו על מה לשמוח ואת הכח לשמוח!

בידאו הבא נראה כיצד מסביר הרבי שאם אנחנו מצווים להיות בשמחה, בוודאי שיש לנו על מה
לשמוח. וכששמחים, מצליחים!

<https://ormenachem.net/wp-content/uploads/2022/12/simcha.mp4>

סיימת? עזבו אלהים מ'ז'מ'...